

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, In Dominicas Anni Totius
Meditationes

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 9006643X

Dominica XV. post Pentecosten.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45459

DOMINICA XV.

Post Pentecosten.

I. Ibat Iesus in Civitatem.

Adverte mirum eventum, Iesus ad urbem, adolescens ex urbe; Vita ad portam accedit, mortuus è porta Civitatis efferebatur. Certe vita, an obviat? credo quod vel nefas putet mortuum jacere isthïc, quo veniat vita, vel certe longum videtur expectare dum veniat in Urbem Vita, sed obviam fertur venienti, ut quàm-primùm vitæ restituatur. Et fortè ideo Iesus accedit ad loculum, qui ad Lazarum non nisi rogatus, non nisi deductus accessit. Placet enim Christo in mortuis desiderium & cursus ad vitam. Quid tu Anima mea? en Iesus intrat portas tuas. Effer mortuos tuos obviam Vitæ venienti, ut vivificentur à facie Vitæ; quia quæ conventio Vitam introducere, & mortuos retinere? Mortuus tuus, unicus tuus est, Cor tuum unicum, mortuum Cor est, si divisum est; Divisum est cor eorum, non est in conspectu eorum, tunc interibunt, ajunt hostes hominum in Psalmo. Si partiris Cor in te Deum & Creaturam, mortuum habes, & quomodo Christo obviabis? Quomodo illum recipies? O Iesu qui filium unicum Viduæ suscitasti, salva animam meam, & libera eam à morte peccati, & iræ tuæ, ut non amplius dicam, Adolescentulus sum ego & contemptus, ideoque efferor extra portam, sed ut potius surgam & serviam tibi, in plenitudine cordis.

R 3

2. Deus

2. *Deus visitavit plebem suam.*

Quidni gaudeas anima mea, Deus visitavit plebem suam. Plebs mea vos dicit Dominus, Vocabo non plebem meam, plebem, & non misericordiam consecutam, misericordiam consecutam. Quid faciam Tibi, mi Jesu, qui tam dulciter, tam frequenter, tam amanter, tam humiliter, tam diligenter amas me, visitas me? Verè ego plebs tua! plebejum te mihi fecisti, familiarem, domesticum, intimum! non est aliud quam ut ossa mea tibi dicant, Deus meus es tu, exaltabo te.

3. *Ecce defunctus efferebatur.*

Miserabilem hominum sortem perpende. Morimur, & velut aquæ dilabimur. Hoc mori tam certum, quàm incertum. Me moriturum scio: quando? ubi? quomodo? nescio. Hoc mori, repeti non potest; Statutum est hominibus semel mori. Ex hac hominum sorte, disce; non statuere hîc manentem Civitatem pro te, sed peregrinum te esse scito, nec omnino diu hîc mansurum. Ex mori isto certo, incertoque, propone ita vivere, ut mori paratus sis semper. Ex hoc mori unico, non repetibili, constitue talis esse in vita, qualis in morte velis reperiri. Nam in morte non est dicendum, Non putaram; in morte errare bis non datur, sed arbor in quamcunque partem ceciderit ibi erit æternum. Sic ergo semper vive, quasi semper moriturus.

4. *Ecce defunctus efferebatur Unicus Matris.*

Mulier hæc, est anima mea; Filius ejus unicus, est Voluntas: moritur hîc filius, quando malo consentit. Unicus est, quia sola voluntate Deo anima placet, solusque & unicus Det

ab

G. Druiz =
Bicki
oper: ascer?
Tomus III
N: V
58

Anima fructus Bona Voluntas. Neque potest anima complecti Creatorem & Creaturam simul. Effertur hic filius ad sepulturam extra portam, quando tepore, seu potius frigore portua induratur, venitque in profundum & contemnit. Iterum; hæc mulier, Voluntas est, cuius ejus Bonum propositum: moritur hic filius, quando voluntas a bono proposito ad malum inclinatur. Vis ut reviviscat tuus filius? Veniat mater & veniat in occursum Jesu; contereatur Domino miseras suas, cæcitates & manas, tunc enim Dominus qui cor contritum non despicit, tanget loculum, cohibebit fletum, confortabit filium, matri reddet, dabit fervorem; anima verò stupore repleta, populos affectuum suorum, ad gratias agendas Deo concitet, & laudem Deo salutari suo dicere jubeat.

5. *Filius unicus efferebatur.*

Quid sibi volunt istæ circumstantiæ? Ecce filius, unicus matris suæ, viduæ efferebatur? designant mundi vanitatem, bonorum ejus utilitatem, amicitiam fallacem, brevitatem deliciarum? Non putas te moriturum quia juvenis es, quia delicatus matri? Ecce filius, unicus, adolescens, non mortuus est solum, sed etiam effertur. Deliciosus erat Matri, Spes domûs erat, unicus erat, toti Civitati Magnus erat. Sic enim cum vivimus amamur, dum morimur efferrimur. O munde! ô homines! ô amici! ô Parentes! obis fidem? an non domus hæc mea? an non facultates meæ? hi ornatus mei, qui mihi promittebantur? cur nunc me effertis? mortuus es, quid vales? fates, exi hinc! O vanitas, ô nugæ etiam matri, etiam unicus, etiam

adolescens fœtet, & molestus est filius, mortuus effertur. Quid te fundas in his Anime, è quibus efferendus es & pellendus? isthic te funda quò es efferendus, quò es inducendus. Ob bona æterna quantum præstatis! vobis nemo moritur, à vobis nemo effertur; imò ad vos per mortem itur propter vos mori volunt qui vos nòrunt, O! vos ego amem, vos appetam!

6. *Misericordia motus super eum.*

Non tam facilè cera ab igne mollescit, vel stupa à flamma accenditur, quàm citò misericordia Jesu super miseria Matris hujus & omnium miserorum, præsertim eorum qui filii unici, hoc est animæ suæ mortem acerbò dolore deflent, commovetur. Non est opus ut roges, ut procumbas ad genua, flentem te ostende; rogasse, postulasse, impetrasse erit. Anima meâ, complectere hoc misericordissimum Christi cor, & pete ut te doceat compati super miseria alienâ. Vide, quod ille non rogatus miseretur; promptior est ad miseris miserandum, quam miseri ad misericordiam petendam. Et tu benefac aliis etiam non petentibus, modò possis, modò eos indigere videas, talibus enim hostis promeretur Deus, & verecundia proximi levatur.

7. *Noli flere.*

Non potentis ferre affectum compassionis credo hæc verba sunt. An potius immodicum fletum cohibentis? an potius promptum auxilium offerentis? an potius causam flendi subesse negantis? an exauditum esse fletum indicantis? an vim sibi fieri lacrymis ostendentis? an non fletu sed fide & precibus opus esse demon-

g. DRUCK =
bicki
operi ascet.
Tomus III
N. V
58

nonstrantis? an seros esse hos fletus asserentis?
 Voli tu anima mea vana, otiosa, caducaque
 mundi flere, sed damna animæ, sed peccata tua
 populorum, dedecora gloriæ Dei Sanguinis-
 que Christi, hæc fleto.

8. *Et dedit illum matri suæ.*

Cur non accepit sibi? magis enim suus quam
 Matris erat, sed quorsum suscitasset si Matri
 regasset? Ad hæc, si eum sibi habere voluisset,
 suscitare non debuisset. Ipse acceperat quan-
 do mori iusserat, restituebat igitur, quando vi-
 vere jubebat. Non es avarus Domine in donis
 & beneficiis tuis; non partiris ea nobiscum, sed
 omnia integraque nobis das, mundi hoc est mu-
 nus, divisiones amare, & meliora sibi, deteriora
 servis suis dare. O quid tu agis cor meum! cur
 avidis te Deo, cur non totum Deo das te & tra-
 ctus? quod es, quod vivis, Dei es, magis Dei
 quam tuum meumque. I ad Deum, Deus te
 fecit, te finxit, Pater tuus est, ego tantum custos;
 multo te Deus? abi, ejus esto, redde illi te, qui fe-
 cit te, qui finxit te, Deus meus! accipe illud &
 conserva.

9. *Adolescens tibi dico surge.*

Am adolevisti in malitia, consummatus es in
 morte, surge, hora est jam te de somno sur-
 gere. Tibi dico, te verba mea spectant, te ad vi-
 am voco, te excito, tibi inspirationes motusque
 sanctos & gratiæ auxilia communico, surge quo-
 usque dormies? O voces! quoties sonatis
 quamque raro audimini? raro audimini quia
 contemnimini. Væ vobis peccatores; non au-
 ditis vocem Surge, audietis vocem Abi, Ite;
 R 5 Heu

Heu quis tunc dolor! dolere non placet, surgere placeat.

10. *Acceptit omnes timor,*

IN donis Dei sic te gere. 1. Accipiat te timor, hoc est, humilia te coram Deo indignamque bonis ejus judica. 2. Magnifica Deum, gratias agens illi, magnitudinemque donorum ejus extollens, facque illum magnum tum apud te in animo tuo, approbationis & appretiationis affectu; tum apud alios, per doctrinam & bonum exemplum. 3. Ut exeat hic sermo in universam Judæam. Quanquam hoc aliter potest accipi; scilicet per invitationem Sanctorum, qui veri sunt Judæi sive Confitentes, ut pro te Dominus gratias agant, hymnumque dicant, qui benefecit tibi, tu autem in omnem Regionem sparge memoriam beneficiorum ejus, hoc est, omnia opera tua in gloriam Dei facito, & totum te exhibe Ad majorem Dei gloriam.

DOMINICA XVI.

post Pentecosten.

1. *Intravit Jesus Sabbato manducare panem.*

Luc. 14.

OLim sic fuit, nunc autem non sic, nunc enim intrat Jesus ad nos manducari Panis, non manducare panem. O mutatio dexteræ excellenti! ô mira opera tua Domine! virtutum. Anima mea in his cognoscet nimis, ô Nimis! Non cognoscet nimis, quasi non sit futurum quod cognosci possit ac debeat, sed nimis, quia quicquid cognoscit, minus est. An non nimis, Deum hominem, Panem fieri, manducari, & manducari ab hominibus, à vilibus, ac peccatoribus, cari

G. Druiz =
Bicki
oper: asce? i
Tomus III
N: V
58